

רבי דצוק הכהו פרי צדיק ראש השנה יג

וְעִנִּין חקיעת שופר אי' בתוס' (ר"ה ט"ז): בשם הירוש' על הפ' והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול כד שמע [השמן] קל שיפורה ומנח חדא בהיל ולא בהיל וכד שמע פעם-תניין אמר ודאי זהו שיפורה דיתקע בשופר גדול ומטא זימני' למסבלע ומתערבב וכו'. ולריך להבין וכי לא ידע שמלות היום בשופר ומקיימין בכל שנה מלוה זו כמו כל המלות. וכן מה שחזרין ותוקעין כשהן עומדין ג"כ תיקון חכמים הוא ולמה הוא מתערבב במלוה זו דוקא. אך צוה"ק נקרא מדת בינה שופר גדול והוא בחי' בינה לבא שיכנס למעמקי הלב. ושופר הוא התעוררות הפחד והיראה מהש"ת כמו שנא' אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו. ושופר גדול הוא כשנקבע בלב לשולם שלא ישכח עוד שזה הוא פי' גדול בלא שיטור ולעולם. וכתיב יתקע בשופר גדול ולא כתיב מי התוקע כמו דכתיב וה' אלהים בשופר יתקע. אך כל מכוון התקיעת שופר הוא לעורר השופר גדול שהוא התעוררות במעמקי הלב כמו שיהי' לעתיד שנא' והי' ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובלו האובדים וגו' שמה יתעוררו אף האובדים והגדמים. ובטובדא דלתחא אחער שבדא דלעילא שיכנס מלעילא ההתעוררות במעמקי הלב. וכד שמע זמנא חדא בהיל ולא בהיל הייט אף שהוא ג"כ התעוררות אך מ"מ יכול להתבטל אח"כ לכן לא בהיל ל"כ. אך ע"י זמנא תנינא היינו ע"י התקיעות שהם מד"ם וזחי' תושב"פ שהוא הרב חכמה שבא לתקן הרב' כעם אמר זהו ודאי שיפורה דיתקע בשופר גדול הייט ע"י יתעורר השופר גדול להיות נקבע במעמקי הלב שהוא בינה לבא וע"י מטא זמני' למסבלע ומתערבב וע"י טרדתו לית לי' פנאי למשבד קאוגריא.

וְעִנִּין מה שא' (תוס' ר"ה ל"ג): בשם הערוך דמאה קולות של חקיעת שופר הם כנגד מאה פעיות דפעי' אימי' דסיסרא. ומהס"ת נמלא באיזה מדרש שידעו בקבלה דפעי' מאה קולות כיון שהוצא בערוך. ולריך להבין מה ענין המאה קולות דתק"ש ליבבות דאם סיסרא ובגמ' שלמדו לפי' יבבא מדכתיב ותיבב אם סיסרא יתכן אבל לכיון מאה קולות כנגד מאה פעיות מה טעם יש בזה. אך הוא ע"פ שאמרנו בענין מלחמת סיסרא שהולרכו למלחמה מן השמים כמו שנא' מן השמים נלחמו הכוכבים ממסילותם. ואמרנו ע"פ מה דאי' בס' ע"פ להרמ"ע מפאנו שרע"ק ילא מסיסרא שבא על יעל אשת חבר הקני ורע"ק הי' שורש תושב"פ כנ"ל והוא הי' בגלות חוקק בקליפה אלל סיסרא והוליאה ממט יעל אשת חבר הקני שהקניס הי' ג"כ חלקם בחי' תושב"פ שהוא ענין דושנה של יריחו שנתנה להם כידוע וע"ז הארכה המלחמה שיהי' מן השמים נלחמו הכוכבים כדי שיוכלו להוליא נשמת רע"ק שהוא שורש תושב"פ שהי' בגלות אלל סיסרא (כמו שנא' במ"א). וכתיב אלל יעל מנשים באוהל חבורך ודרשו (נזיר כ"ג): מאן נשים שבאוהל שרה רבקה רחל ולאה שמהם ילאו האבות שהיו שורש תושב"כ כנ"ל והיא הביאה נשמת רע"ק וצוה כלה החיים שלהם שזה הי' עיקר החיים שלהם כמו שנא' ואתה מחי' את כולם. ולכן פעי' מאה קולות וכנגד זה אנו תוקעין מאה קולות לזכות ע"ז לבתי' תושב"פ. ומספר מאה מורה על תכלית